

BİR ÖYKÜ :

G Ö R Ü Ş A Ç I S I

Gülümseyerek,"Erkekler komik," dedi. Bunun kabahat mi, yoksa övme mi belirttiğini anlamadığım için,"Gerçekten doğru," diye cevap verdim.

"Kocam tam bir Othello. Bazen onunla evlendiğime üzülüyorum.

Anlamayarak baktım. "Açıklamandan..." diye söze başlayacak oldum. "Ha, senin duymadığını unutmuştum," diye sözüne devam etti. "Üç hafta kadar önce kocamla alandan geçip eve yürüyordum. Bana çok yakışan siyah bir şapkam vardı ve yürümekten yanaklarım pembeleşmişti. Bir ışığın altından geçerken, esmer bir adam bana baktı ve aniden kocamı kolundan tuttu."

"Ateşinizi verebilir misiniz?" dedi. Alexander kolunu çekti, eğildi ve şimşek gibi bir hızla yerden aldığı tuğla ile adamın kafasına vurdu. Adam yere yığıldı. Korkunç bir şey!"

"Kocanı ansızın ne gibi bir şey öyle kıskanç yaptı?"

Omuzlarını silkti. "Söyledim ya, erkekler komik."

"Hoşça kal," deyip çıktım, köşede kocasıyla karşılaştım.

"Merhaba," dedim. "İnsanların kafalarını kırmaya başladığını duydum."

Gülmeye başladı. "Anlaşıldı, karımla konuştun. Çok şanslıydım. O tuğla hemen elime geldi. Yoksa bir düşün: Cebimde bin beş yüz ruble vardı ve karım elmas küpelerini takmıştı."

"Seni soymak istediğini mi zannettin?"

"Karanlık bir köşede adamın biri sana yanaşiyor. Daha ne beklerisin?" Şaşkın, ondan ayrıldım ve yürümeye devam ettim.

"Sana bugün yetişmek imkansız," diye bir ses duyup döndüm baktım ve üç haftadır görmediğim bir arkadaşımı gördüm. Aman Tanrım, senin başına ne geldi?"

Hafifçe gülümsedi. "Birtakım delilerin başıboş dolaştığından haberin var mı? Üç hafta önce biri bana saldırdı. Hastaneden bugün çıktım."

Ani bir ilgiyle sordum: "Üç hafta önce mi? Alanda mı duruyordun?"

"Evet. Çok saçma bir şey. Alanda oturuyordum, canım çok sigara içmek istiyordu. Kibrit yok. On dakika filan sonra, bir bey yanında yaşlı bir kadınla sigara içerek geçiyordu. Yanına gittim, koluna dokundum ve en kibar tavrımla, "Ateşinizi verebilir misiniz?" diye sordum. Sonra ne oldu düşünebiliyor musun? Deli yere eğildi, bir şeyi kaptı, bir dakika sonra ben kafam kanar halde, kendimden geçmiş, yerde yatıyordum. Her halde gazetede okudun?"

Ona baktım ve içtenlikle sordum: "Gerçekten bir deliyle karşılaştığına inanıyor musun?"

"Eminim."

Bir saat sonra kent gazetesinin eski sayılarını merakla karıştırıyordum. En sonunda aradığımı buldum, kaza sütununda kısa bir not:

İçkinin etkisi altında

Dün sabah, alanın bekçileri, bir bankın üzerinde kimliğinden iyi bir aileden olduğu anlaşılan bir genç adam bulmuştur. Aşırı içkili olmanın sonucu, yere düşüp kafasını yakındaki tuğlaya vurarak yaralandığına inanılmaktadır. Haşarı gencin ana-babasının üzüntüsü derin olmalı."

A. AVERCHENKO, *Wiew Point*, 1966.

- D.CÜCELOĞLU, *Yeniden İnsan İnsana*, İst.1997 . (s.: 91-92)